

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 19 april 2019 met nummer RvVb-UDN-1819-0902
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0644-UDN

Verzoekende partij	de heer Gerard SCHOUTEN vertegenwoordigd door advocaat Inke DEDECKER met woonplaatskeuze op het kantoor te 3500 Hasselt, Spoorwegstraat 105
Verwerende partij	de VLAAMSE REGERING vertegenwoordigd door advocaten Steve RONSE en Thomas QUINTENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 27B
Tussenkomende partij	de nv ASFALT PRODUCTIE LIMBURG vertegenwoordigd door advocaat Wim MERTENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 3580 Beringen, Paalsesteenweg 81

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 6 april 2019 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 22 maart 2019.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 27 september 2018 gedeeltelijk gegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij een vergunning verleend voor het verder exploiteren en veranderen door uitbreiding van een asfalt-betoncentrale met inrichtingsnummer 20170908-0015 op het perceel gelegen te 3550 Heusden-Zolder, Dellstraat 25, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie D, nummer 659/H11.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt door neerlegging ter griffie op 15 april 2019 om in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tussen te komen.

De verwerende partij dient een nota met opmerkingen in over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het administratief dossier. De opmerkingen van de tussenkomende

partij over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, zijn vervat in het verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op de openbare zitting van 19 april 2019.

Advocaat Inke DEDECKER voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Thomas QUINTENS voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Wim MERTENS voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De zaak heeft betrekking op een hernieuwing van de vergunning van een asfaltcentrale met een beperkte verandering inzake de opslagcapaciteit van bitumen.

De tussenkomende partij exploiteert een asfaltcentrale te Heusden-Zolder, Dellestraat 25 en heeft hiervoor een milieuvergunning klasse 1 verkregen bij ministerieel besluit van 11 maart 1999 voor een termijn van 20 jaar. De inrichting is volgens het gewestplan 'Hasselt-Genk', vastgesteld met koninklijk besluit van 3 april 1979, gelegen in industriegebied. Een klein gedeelte is gelegen in een reservatie – en erfdiensbaarheidsgebied (overdruk).

De inrichting situeert zich nabij het Albertkanaal. De verzoekende partij woont aan de overzijde van het Albertkanaal, Herckenrodestraat 31.

2.

Op 24 juli 2017 dient de verzoekende partij een verzoek in bij de afdeling Handhaving, Milieu-inspectie Limburg, om ten aanzien van de tussenkomende partij een bestuurlijke maatregel te nemen, met name een bevel te geven om voorzieningen te nemen om een einde te stellen aan de geurhinder. Ze beweert abnormale hinder te ondervinden afkomstig van de inrichting van de tussenkomende partij en stelt dat deze niet alle nodige maatregelen neemt om geurhinder en geluidshinder te voorkomen, dat er materiaal buiten het oorspronkelijke terrein op een niet-verharde ondergrond is gelegen, dat het oppervlaktewater verontreinigd is, dat er geen groenzone en onvoldoende hekwerk is en dat nog een aantal andere schendingen van de milieuregelgeving voorliggen.

In een uitvoerig gemotiveerd besluit wordt dit verzoek geweigerd op 12 september 2017. De weigering steunt, kort samengevat, op de vaststelling dat de tussenkomende partij "op heden" de nodige stappen onderneemt om de geurhinder aan te pakken en poogt deze tot een aanvaardbaar niveau te beperken en tot een minimum te herleiden, zodat het niet opportuun wordt geacht om een bestuurlijke maatregel op te leggen.

De verzoekende partij dient 26 september 2017 tegen deze beslissing administratief beroep in bij de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, die dit beroep op 27 november 2017 ongegrond verklaart. In dit besluit wordt gesteld dat de verzoekende partij in essentie dezelfde bezwaren aanhaalt als deze aangevoerd in het verzoek tot het opleggen van een bestuurlijke

maatregel. Ook dit besluit bevat uitvoerige overwegingen aangaande de aspecten (geurhinder, teerhoudend asfalt, PAK's, exploitatie-uren, geluidshinder, stofhinder, opslag materiaal buiten het terrein, „groenscherm, hekwerk, ...) die de verzoekende partij aanvoerde. Dit besluit wordt op 30 november 2017 aan de raadsman van de verzoekende partij betekend, met mededeling dat er een beroep tot schorsing of vernietiging kan worden ingediend bij de Raad van State. De verzoekende partij stelt geen beroep in bij de Raad van State.

3.

De tussenkomende partij dient op 6 maart 2018, vervolledigd op 3 mei 2018, bij de deputatie van de provincieraad van Limburg een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor *“het verder exploiteren en veranderen door uitbreiding van een asfalt-betoncentrale met inrichtingsnummer 20170908-0015”* op het perceel gelegen te 3550 Heusden-Zolder, Dellestraat 25.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 9 juni 2018 tot en met 9 juli 2018, dient onder meer de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 16 juli 2018 ongunstig.

Het Departement Omgeving, Afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en -projecten adviseert op 9 augustus 2018 gunstig.

De Vlaamse Milieumaatschappij adviseert op 20 juli 2018 gunstig, met als bijzondere voorwaarde dat de productie van asfalt met recyclage wordt beperkt tot 30% van de totale productie van asfalt.

De provinciale omgevingsvergunningscommissie adviseert op 27 augustus 2018 verdeeld: twee stemmen ongunstig en twee stemmen gunstig voor een termijn van twee jaar.

De deputatie van de provincieraad van Limburg verleent op 27 september 2018 een vergunning aan de tussenkomende partij voor het verder exploiteren en veranderen door uitbreiding en wijziging van de asfaltcentrale.

Zowel het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder als de verzoekende partij (en een buur van de verzoekende partij) tekenen administratief beroep aan bij de verwerende partij. Ook de tussenkomende partij tekent beroep aan tegen deze beslissing. Het beroep van deze laatste is voornamelijk gericht tegen bepaalde bijzondere voorwaarden.

De Vlaamse Milieumaatschappij adviseert op 14 januari 2019 met betrekking tot het deelaspect water en het deelaspect lucht, voorwaardelijk gunstig.

Het Departement Omgeving, Afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en –projecten (Milieu) adviseert op 22 januari 2019 voorwaardelijk gunstig.

Het Departement Omgeving, Afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en –projecten (Ruimte) adviseert op 24 januari 2019 tot de onontvankelijkheid van de aanvraag in de zin dat in de aanvraag wordt aangegeven dat er geen stedenbouwkundige handelingen worden aangevraagd terwijl er een uitbreiding van de totale opslag aan bitumen is. Tevens wordt de aanvraag ongunstig geadviseerd omwille van onduidelijkheid over het mobiliteitsaspect, meer bepaald het gebruik van het jaagpad door zwaar verkeer.

De gewestelijke omgevingsvergunningscommissie adviseert op 5 februari 2019 om het beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond te verklaren en een vergunning te verlenen voor een termijn van 2 jaar op proef, gekoppeld aan bijzondere milieuvorwaarden.

4.

Na de hoorzitting bij de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie van 5 februari 2019 verklaart de verwerende partij het beroep op 22 maart 2019 gedeeltelijk gegrond en verleent een vergunning voor onbepaalde duur onder de volgende bijzondere voorwaarden:

“ ...

1. *Er wordt geen teerhoudend asfalt verwerkt. Hiertoe wordt elke aangevoerde partij met uniforme kenmerken aan een eenvoudige teertest onderworpen (bijvoorbeeld een kleurtest met behulp van een spuitbus).*
2. *Tijdens de eerstvolgende jaarlijkse stilstand in functie van het onderhoud van de installatie wordt het laadstation van de vrachtwagens ingekapseld overeenkomstig de BBT voor asfalt-centrales. In die periode wordt ook gezorgd voor het verder afdichten van het gebouw van de centrale.*
3. *Na de installatie van de indirecte verwarming en uiterlijk twee jaar nadien, wordt een studie bezorgd opgesteld door een erkend MER-deskundige in de discipline lucht, inclusief snuffelmetingen, waarin wordt nagegaan welke milderende maatregelen met betrekking tot geur bijkomend kunnen geïmplementeerd worden, die vooralsnog geen BBT zijn (zie ook code van goede geurpraktijk voor asfaltcentrales), indien de waarde van 5 se/m³ overschreden wordt. Deze studie wordt ter goedkeuring bezorgd aan de afdeling Handhaving van het departement Omgeving en ter informatie aan de afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en projecten van het departement Omgeving, de provincie en de gemeente.*
4. *Het systeem van indirecte verwarming wordt ten laatste in de winter van 2020-2021 gerealiseerd,*
5. *De deuren van de wachtsilo's worden automatisch gesloten, ook tijdens het aan- en afrijden van de lorries die deze wachtsilo's vullen.*
6. *In samenwerking met een erkend MER-deskundige in de discipline lucht worden drie meetcampagnes uitgevoerd waarbij luchtmissiemetingen uitgevoerd worden op alle sectorale parameters en minstens CO, stof, SO₂, NO_x, TOC, PAK en benzeen, waarbij batches worden gedraaid met diverse percentages recyclageasfalt. Zo kan de invloed van het recyclageasfalt op de diverse rookgasparameters bepaald worden. De werkelijke dagelijkse productie wordt steeds weerspiegeld in de uit te voeren emissiemetingen. Indien blijkt dat er relevant verhoogde emissies aanwezig zijn bij hogere percentages recyclageasfalt gebeurt een evaluatie van de huidige maatregelen en worden bijkomende maatregelen voorgesteld, inclusief timing. Deze studie wordt binnen de twee jaar na verlening van deze vergunning ter kennisgeving bezorgd aan de deputatie en het college van burgemeester en schepenen en ter evaluatie aan de afdeling Handhaving van het departement Omgeving, de afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en -projecten van het departement Omgeving en de Vlaamse Milieumaatschappij.*
7. *Bij aanschaffing van nieuwe motoren of ventilatoren, worden er geluidsarme toestellen aangeschaft.*
8. *Op de site is er een verbod tot breken.*
9. *Het huishoudelijk afvalwater wordt gezuiverd geloosd in een open gracht die ten noorden aan het perceel grenst en die verder uitmondt in de RWA-leiding van de Dellestraat.*
10. *Het huishoudelijk afvalwater moet minstens worden gezuiverd door middel van een individuele behandelingsinstallatie van afvalwater met BENOR-certificaat, Het verwijderingspercentage van deze individuele behandelingsinstallatie bedraagt minimaal 90% voor biochemisch zuurstofverbruik en minimaal 70% voor zwevende stoffen. De exploitant sluit een onderhoudscontract af waardoor wordt gewaarborgd dat de individuele behandelingsinstallatie van afvalwater goed wordt beheerd.*

11. *Binnen een periode van 12 maanden na datum van onderhavig besluit wordt een studie opgesteld door een erkend MER-deskundige in de discipline water, waarin concreet wordt nagegaan hoe het hemelwater nadat het via de olie-waterafscheider gegaan is, kan opgevangen worden en hergebruikt voor de sproei-installatie. Deze studie wordt ter kennisgeving bezorgd aan de deputatie en het college van burgemeester en schepenen en ter evaluatie aan de afdeling Handhaving van het departement Omgeving.*

...”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van de vordering is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

Op grond van artikel 40, §2, eerste lid DBRC-decreet kan de Raad bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert in eerste instantie aan dat de betrokken exploitatie een ernstige en onaanvaardbare teer-bitumengeur veroorzaakt die inzonderheid bij wind uit zuid/(zuid-)westelijke richting hinderlijk is voor de bewoonde zones aan de overzijde van het kanaal, zoals ook bevestigd door het aantal meldingen, de snuffelmetingen en de verwerende partij zelf.

Wat het aantal meldingen betreft, wijst de verzoekende partij er op dat er in 2018 158 meldingen zijn geregistreerd en in 2017 413 meldingen, die voornamelijk afkomstig zijn van omwonenden uit de deelgemeente Viversel aan de overzijde van het kanaal. Zij stelt dat noch geurmaskering, noch de actief kool- technologie enige soelaas bieden voor de geurhinder die in 2014 is ontstaan en sindsdien is verergerd en dat het antwoord wellicht gelegen is in het feit dat het een verouderde centrale betreft.

Voorts stelt de verzoekende partij dat de tussenkomende partij, naar aanleiding van controlebezoeken van de milieu-inspectie, finaal is overgegaan tot het verrichten van snuffelmetingen, zij het dat slechts 2 metingen werden gedaan in plaats van de gevraagde 7 metingen. De resultaten hiervan zijn onbekend. In de periode 2016-2017 wordt op initiatief van de tussenkomende partij door OLFASCAN opnieuw een sensorisch onderzoek uitgevoerd met snuffelmetingen. De verzoekende partij maakt voorbehoud bij het rapport aangezien de parameters van de meting niet gekend zijn maar besluit dat dit rapport wel de geurhinder bevestigt.

Ook de verwerende partij bevestigt de geurhinder, aldus de verzoekende partij die in dat verband verwijst naar de bestreden beslissing.

Dat de tussenkomende partij thans bereid is om een investering te doen van 1,8 à 2 miljoen euro geeft volgens de verzoekende partij aan dat er wel degelijk reeds een ernstig probleem is.

Vervolgens gaat de verzoekende partij in op het volgens haar onmiskenbare gezondheidsrisico van de inrichting. Meer bepaald stelt zij dat uit verschillende uitgebrachte adviezen en uit de beslissing van de deputatie blijkt dat er schadelijke PAK-emissies zijn, dat de WGO-grenswaarden worden overschreden, dat de emissiegrenswaarden voor TOC worden overschreden en dat de massastroom voor benzeen en stof wordt overschreden. Ze stelt dat de verwerende partij daar geen gevolgen aan verbindt, op grond van de enkele verwijzing naar het principe van de circulaire economie.

Dit alles klemt volgens de verzoekende partij des te meer gelet op de houding van de tussenkomende partij die de problematiek kent en al lang de nodige investeringen had kunnen doen, maar daarentegen nalaat over te gaan tot de inkapseling van het laadstation en de vereiste metingen uit te voeren waardoor het onmogelijk is na te gaan of de normen worden gerespecteerd. Het handhavingssluik heeft bovendien nog tot niets geleid, behoudens dat er een aantal metingen zijn uitgevoerd.

Dat de behandeling van de zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een gewone vordering tot schorsing, leidt de verzoekende partij af uit de vaststelling dat zij in afwachting van een uitspraak in de gewone schorsingsprocedure de aangehaalde hinder en gezondheidsrisico's zal moeten ondergaan die, volgens de verzoekende partij, in evident oorzakelijk verband staan met de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op uiterst dringende noodzakelijkheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, in voorkomend geval ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing uiterst dringend noodzakelijk is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §2, eerste lid, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van uiterst dringende noodzakelijkheid onder meer in dat de verzoekende partij aantoont dat de zaak uiterst dringend noodzakelijk is zodat de behandeling ervan onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot schorsing, zoals bedoeld in artikel 40, §1 DBRC-decreet. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Tot slot wordt van de verzoekende partij verwacht dat zij met de gepaste spoed en diligentie is opgetreden en de uiterst dringende noodzakelijkheid niet zelf in de hand heeft gewerkt of nadelig beïnvloed.

2.

Het beroep op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt door de verzoekende partij verantwoord door onaanvaardbare geurhinder en een onmiskenbaar gezondheidsrisico, dat, bij gebreke aan een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, zou moeten ondergaan worden gedurende de behandelingstermijn van een gewone schorsingsprocedure. De verzoekende partij hekelt daarbij ook de houding van de tussenkomenende partij die *“al langer op de hoogte is”* van de ernstige problematiek, doch niet de nodige maatregelen zou hebben genomen.

De verzoekende partij situeert in haar verzoekschrift haar woning wel ten aanzien van de betrokken inrichting door middel van een grafische afbeelding, maar vermeldt niet op welke afstand haar woning is gelegen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij woont op ongeveer 600 meter afstand van de betrokken inrichting.

3. De door de verzoekende partij aangevoerde “ernstige en onaanvaardbare geurhinder”.

3.1

Vooreerst moet vastgesteld worden dat, zoals blijkt uit de feitenuiteenzetting, het bezwaar van de verzoekende partij dat het bedrijf van de tussenkomenende partij onaanvaardbare geurhinder veroorzaakt reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een onderzoek door de afdeling Handhaving, Milieu-inspectie Limburg, die op 12 september 2017 besliste om geen bestuurlijke maatregel op te leggen. Tegen deze beslissing heeft de verzoekende partij administratief beroep ingesteld, waarna de bevoegde Vlaamse minister op 27 november 2017 besliste om het beroep ongegrond te verklaren. In die laatste beslissing worden ook de motieven geciteerd van de beslissing van de afdeling Handhaving, Milieu-inspectie Limburg.

“Wat betreft de geurhinder” stelt de afdeling Handhaving dat er voor het eerste maal een klacht werd ingediend met betrekking tot de exploitatie van de betrokken inrichting op 4 december 2015 (door de verzoekende partij), die gevolgd werd door een klacht van de verzoekende partij op 8 mei 2015. Dit gaf aanleiding tot controlebezoeken, een onderzoek of de inrichting de BBT toepast om geurhinder te voorkomen of te beperken, een aanmaning om het verbrandingsproces te optimaliseren, een studie door Olfascan met geurimpactbepaling en BBT-aftoetsing, een aanmaning tot bijkomende snuffelmetingen en de installatie van een vernevelingsinstallatie.

De afdeling Handhaving komt met betrekking tot de geurhinder tot de volgende conclusie:

“De afdeling Handhaving is van mening dat de exploitant tot heden steeds de nodige stappen ondernomen heeft om de geurhinder voor de buurt verder in te perken. De afdeling Handhaving heeft tot heden nooit kunnen vaststellen dat de geurhinder de aanvaardbare grenzen die van kracht zijn voor asfaltcentrales in Vlaanderen zou overschrijden. De aanwezigheid van een waterslot werd door de afdeling Handhaving reeds vastgesteld op 15 juni 2015 en bevestigd door de studie van Olfascan (dd. 11/01/2016).”

3.2

Uit de beslissing van de Vlaamse minister, die in administratief beroep oordeelde over de beslissing van de afdeling Handhaving om geen bestuurlijke maatregel op te leggen, blijken onder meer de volgende gegevens met betrekking tot de opvolging de klachten met betrekking tot geurhinder:

- na klachten van geurhinder heeft de Afdeling Handhaving controlebezoeken uitgevoerd in de inrichting van de tussenkomende partij en heeft ze onderzocht in hoeverre het bedrijf de BBT toepast op basis van de meest recente BBT-studie voor asfaltcentrales;
- de afdeling Handhaving heeft de tussenkomende partij op 9 juli 2015 aangemaand om het verbrandingsproces te optimaliseren, om na te gaan welke impact de aanpassing van bepaalde procesparameters tot gevolg zou hebben en om de geuremissies beter in kaart te brengen;
- de tussenkomende partij deelde aan de afdeling Handhaving mee dat ze bijkomend de branderafstellingen maandelijks met eigen metingen opvolgt;
- in het rapport van Olfascan wordt bevestigd dat de tussenkomende partij de branders frequent controleert en schoonmaakt, de branders twee tot drie maal per jaar afstelt en overbelasting van de trommel vermijdt;
- de tussenkomende partij heeft een geurstudie laten uitvoeren door Olfascan, aangevuld met een toetsing aan de BBT voor asfaltcentrales; uit het rapport van Olfascan van 11 januari 2016 blijkt dat men de geuremissies vanuit de schouw in de omgeving wel kan waarnemen maar niet in die mate dat er (matig) negatieve effecten optreden en dat de tussenkomende partij de BBT-maatregelen voor geuruitstoot reeds toepast;
- na dit rapport heeft de tussenkomende partij nog een vernevelingsinstallatie geïnstalleerd, hetgeen eveneens een geur-reducerende techniek is volgens het BBT-rapport voor asfaltcentrales en de afdeling Handhaving volgt de effectiviteit van deze installatie van kortbij op;
- de tussenkomende partij toont aan dat zij beschikt over een waterslot voor de bitumentanks, hetgeen door de afdeling Handhaving reeds werd vastgesteld op 15 juni 2015 en door de studie van Olfascan wordt bevestigd;
- uit bijkomende informatie van de afdeling Handhaving blijkt dat nog niet alle snuffelmetingen zijn uitgevoerd omdat enerzijds volgens Olfascan de weersomstandigheden niet optimaal waren en omdat men de vernevelingsinstallatie nog aan het afstellen is en dat ook niet duidelijk is of een overkapping een bijdrage zou leveren tot een vermindering van de geurhinder.

De conclusie van de Vlaamse minister met betrekking tot de geurhinder is de volgende:

“Overwegende dat uit voorgaande blijkt dat verwerende partij (de afdeling Handhaving) afdoende handhaaft, mede gelet op het gevolg dat de vermoedelijke overtreder hieraan geeft; dat verwerende partij immers aangeeft dat er aanmaningen zijn gegeven inzake het reduceren van de vermeende geuroverlast en dat uit het administratief dossier blijkt dat er concrete opvolging is van de deze aanmaning, waaronder een recente installatie met bijkomende optimalisering van de vernevelingsinstallatie; dat verwerende partij terecht oordeelde dat het opleggen van een bestuurlijke maatregel derhalve niet opportuun is;”

3.3

In de bestreden beslissing wordt het volgende gesteld met betrekking tot de geurklachten van onder meer de verzoekende partij:

“Overwegende dat bij de afdeling Handhaving de afgelopen 5 jaren hoofdzakelijk geurklachten werden geregistreerd; dat er in 2018 bij de afdeling Handhaving 165

geurklachten werden geregistreerd; dat bij die klachten de omwonenden van dit bedrijf quasi steeds van mening waren dat de ervaren geurhinder ter hoogte van hun woning onaanvaardbaar was; dat de afgelopen jaren de afdeling Handhaving deze klachten telkenmale onderzocht heeft en steeds tot de conclusie kwam dat de geurhinder de aanvaarbare grenzen die wettelijk van kracht zijn voor asfaltcentrales in Vlaanderen, niet overschrijdt;”

Verder wordt vastgesteld dat de eerste geurklachten gestart zijn rond de periode waarin men (meer) recuperatieasfalt is beginnen te verwerken (2014-2015) en dat de meeste geurklachten afkomstig zijn van een woonpark ten noordoosten van het bedrijf, dat gelegen is op ongeveer 600 meter afstand van de inrichting (Herckenrodestraat).

Verder blijkt dat twee geurstudies, uitgevoerd door een erkende MER-deskundige in de discipline lucht deeldomein geur, bij de aanvraag zijn gevoegd. De eerste geurstudie dateert van 11 januari 2016, waarin een aftoetsing is gebeurd van de BBT voor asfaltcentrales. In deze geurstudie worden de volgende geuremissiebronnen geïdentificeerd:

- schouw;
- diffuse emissies uit het gebouw;
- verschillende onderdelen na toevoegen bitumen (typische asfaltgeur), zijnde:
 - lorry en wachtsilo's;
 - laadstation;

Voorts wordt vastgesteld dat door de uitgevoerde olfactometrische en sensorische analyse bevestigd werd dat er meer geur wordt vrijgesteld tijdens het produceren van asfalt met recyclage asfaltgranulaten.

Vervolgens wordt vastgesteld dat voldaan wordt aan de volgende BBT-maatregelen:

- 'overschakeling naar brandstoffen met een laag zwavelgehalte'
- 'Continue optimalisatie van het verbrandingsproces'
- 'Verhoogd emissiepunt (schoorsteen)'
- 'Gebruik van een bitumenpomp bij het vullen van bitumentanks'
- 'Gebruik van een waterslot voor bitumentanks'
- 'De laadbak van de vrachtwagens onmiddellijk afdekken'
- 'Minder vluchtig, biodegradeerbare anti-kleefolie gebruiken'
- 'Inkapselen van menger tot aan asfaltwachtsilo's'

Er wordt vastgesteld dat niet voldaan is aan de BBT-maatregel 'Automatisch sluitende laaddeuren', waarvoor een bijzondere voorwaarde wordt opgelegd.

Er wordt aangegeven dat het inkapselen van een open laadstation een BBT-maatregel is in geval van hinder, en vastgesteld dat dit is gebeurd in de winterstop (december 2018-januari 2019) en medio maart 2019 zou zijn afgerond. De tussenkomen partij voegt bij haar stukken in de onderliggende procedure een foto waaruit blijkt dat dit inderdaad het geval is.

Voorts wordt ingegaan op de resultaten van de geurstudie van 2018.

Er wordt overwogen dat gebruik gemaakt wordt van een 98-percentiel aftoetsing, zoals gebruikelijk is in het kader van geurproblematiek, dat er een goede correlatie bestaat tussen de 98-percentiel en de optredende geurhinder bij continue bronnen en dat het toetsingskader volgens de sectorale code van goede geurpraktijk voor een hoog geurgevoelig gebied de volgende is:

- verwaarloosbaar effect indien minder dan 1 se/m³;
- (matig) negatief effect indien 1 á 2,5 se/m³;
- aanzienlijk negatief effect indien meer dan 2,5 se/m³.

Vervolgens wordt gesteld dat evenwel, gezien asfaltcentrales een discontinu emissiepatroon hebben, geopteerd wordt om eveneens gebruik te maken van een hogere percentielwaarde, namelijk toetsing ten opzichte van een 99,99-percentiel, hetgeen impliceert dat eveneens het toetsingskader aangepast wordt. In de sectorale code van goede geurpraktijk van 26 november 2015 wordt hierbij een verhouding van 5 tussen de 99,99-percentiel en de 98-percentiel aangehaald, waardoor het toetsingskader voor een hoog geurgevoelig gebied de volgende is:

- verwaarloosbaar effect indien minder dan 5 se/m³;
- negatief effect indien 5 à 12,5 se/m³;
- aanzienlijk negatief effect indien meer dan 12,5 se/m³:

Er wordt vervolgens vastgesteld dat uit de 98-percentielresultaten blijkt dat ter hoogte van het hoog geurgevoelig gebied ten noordoosten van het bedrijf een (matig) negatief effect optreedt (1 à 2,5 se/m³) in het gebied voor dagrecreatie en dat deze beperkte impact veroorzaakt wordt door het feit dat het bedrijf slechts gedurende 900 uren per jaar in productie is, wat op jaarbasis eerder beperkt is (circa 10% van de tijd), waardoor een aftoetsing ten opzichte van het 98-percentiel eerder een onderschatting is. De effectbeoordeling op basis van het 99,99 percentiel is volgens de bestreden beslissing meer uitgesproken dan bij het 98-percentiel. In dat geval zijn er grotere zones met negatieve en aanzienlijk negatieve effecten aanwezig. Ter hoogte van de hoog geurgevoelige gebieden ten noordoosten van het bedrijf treedt een aanzienlijk negatief effect op (meer dan 12,5 se/m³) in een deel van het woonpark en in het gebied voor dagrecreatie. Het negatief effect (5 à 12,5 se/m³) treedt op ter hoogte van de geurgevoelige gebieden ten noordoosten van het bedrijf voor een deel van het woongebied, een deel van het woonpark en voor het gebied voor dagrecreatie. Er wordt tenslotte vastgesteld dat bij de beoordeling op basis van het 99,99-percentiel woningen gelegen zijn in het gebied waar er een negatief effect is, maar geen woningen in het gebied waar er een aanzienlijk negatief effect is.

Verder wordt nog ingegaan op de extra geurbeperkende maatregelen toegepast worden na de eerste geurstudie van 11 januari 2016-

- het toevoegen van een geurproduct in de schouw (BBT in geval van hinder);
- het manueel doseren van actief kool in het afzuigkanaal.

en vastgesteld dat ondertussen sinds augustus 2018 een automatische doseerinstallatie voor actief kool in gebruik is.

Er wordt overwogen dat volgens de studie van 20 april 2018 nog de volgende BBT-maatregelen kunnen genomen worden:

- het verder afdichten van het gebouw; zodoende zullen diffuse emissies vanuit kieren en spleten vermeden worden;
- het inkapselen van het laadstation.

Hiervoor werd reeds vastgesteld dat deze laatste maatregel reeds is gerealiseerd. De eerste maatregel wordt opgelegd als voorwaarde in de bestreden beslissing.

Voorts wordt overwogen dat in de geurstudie van 20 april 2018 een bijkomende simulatie werd uitgevoerd waarbij de impact van de afdichting van het gebouw en het inkapselen van het laadstation meegenomen wordt en dat de maximale geurimpactconcentratie als 99,99-percentiel 1,13 se/m³ is, hetgeen ruim onder de hindereffectclassificatiegrenzen ligt (namelijk verwaarloosbaar effect indien minder dan 5 se/m³). Deze simulatie werd uitgevoerd met de schouw als enige emissiebron. In realiteit, zo wordt gesteld, zal er steeds wat diffuse emissie optreden, die evenwel heel sterk teruggedrongen zullen zijn door de vermelde maatregelen.

Tenslotte wordt ingegaan op technieken die nog worden aangehaald in de BBT-studie voor asfaltcentrales, evenals in de sectorale code van goede geurpraktijk, die een oplossing kunnen bieden bij geurhinder, met name:

- asfaltproductie bij verlaagde temperatuur (BBT);
- dampretoursysteem bij het laden van de vrachtwagens;
- alternatief opvangmedium (ander dan water) voor ademverliezen van de bitumentanks.

Er wordt vervolgens besloten om de volgende bijzondere voorwaarde met betrekking tot geur op te nemen in het bestreden besluit:

"Binnen een periode van 18 maanden na het definitief verkrijgen van de vergunning dient een studie bezorgd te worden opgesteld door een erkend MER-deskundige in de discipline lucht, inclusief timing van uitvoering waarin wordt nagegaan welke milderende maatregelen met betrekking tot geur bijkomend kunnen geïmplementeerd worden, die vooralsnog geen BBT zijn (zie ook code van goede geurpraktijk voor asfaltcentrales). Deze studie dient ter goedkeuring bezorgd te worden aan de afdeling handhaving van het departement omgeving en ter informatie aan de afdeling GOP - directie omgevingsprojecten, de provincie en de gemeente."

De conclusie in de bestreden beslissing met betrekking tot de geurhinder is de volgende:

"Overwegende dat er al heel wat geurpreventiemaatregelen zijn genomen; dat ook intensief met de gemeente en de omwonenden wordt gecommuniceerd, wat aantoont dat de exploitant ook de geurproblematiek wil oplossen; dat er ondanks de genomen geurmaatregelen nog steeds geur-klachten zijn; dat er dus bijkomende maatregelen en investeringen nodig zijn;

Overwegende dat de exploitant tijdens het horen op de provinciale omgevingsvergunningscommissie van 13 augustus 2018 aangegeven heeft dat hij bereid is te investeren in een indirecte verwarming van het asfalt; dat dit de paralleltrommel betreft met volledige scheiding van de verbrandingsgassen en de granulaten; dat dit echter een investering vraagt van 1,8 à 2 miljoen euro; dat daarom in het bestreden besluit de volgende maatregel werd opgelegd:

"Binnen een periode van 12 maanden wordt een vergunningsaanvraag opgestart voor een investering met betrekking van indirecte verwarming van het asfalt om geurhinder te beperken en dit volgens de BBT. Deze investering werd door de aanvrager aangehaald in de POVC als belangrijke maatregel om geurhinder te voorkomen."

3.4

De verzoekende partij houdt voor dat zij en andere omwonenden onaanvaardbare geurhinder lijden ten gevolge van de betrokken inrichting, met name een doordringende, hoofdpijn veroorzakende teer-bitumengeur en ze verwijst daarbij naar het aantal meldingen, de snuffelmetingen, de bevestiging van de geurhinder door de verwerende partij en naar de verklaring van de exploitant

bereid te zijn tot een investering in een systeem van indirecte verwarming die 1,8 tot 2 miljoen euro zal bedragen. Ze verwijst verder naar de houding van de exploitant die “*al langer op de hoogte is van de ernstige problematiek*”, waarbij ze onder meer stelt dat de inkapseling van het laadstation nog steeds niet is gebeurd.

Uit de bespreking in de vorige randnummers blijkt dat zowel in de beslissing omtrent de bestuurlijke maatregel als in de bestreden beslissing wordt gesteld dat de meldingen steeds onderzocht werden door de afdeling Handhaving en er nooit kon worden vastgesteld dat de geurhinder ter hoogte van de woning van de klagers onaanvaardbaar was. De snuffelmetingen waar de verzoekende partij naar verwijst geven aan dat bij de beoordeling op basis van het 99,99-percentiel woningen gelegen zijn in het gebied waar er een negatief effect is, maar geen woningen in het gebied waar er een aanzienlijk negatief effect is. Tegelijk wordt in de bestreden beslissing aangegeven dat de simulatie waarbij de impact van de afdichting van het gebouw en het inkapselen van het laadstation meegenomen wordt, ruim onder de hindereffectclassificatiegrenzen ligt. Het blijkt dat de inkapseling van het laadstation, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, inmiddels is gerealiseerd. Terwijl de verzoekende partij doet alsof de exploitant geen bereidheid toont om de geurhinder op te lossen, blijkt uit de vorige randnummers dat zowel de afdeling Handhaving, als de bevoegde Vlaamse minister in de beslissing met betrekking tot de bestuurlijke maatregel én in de bestreden beslissing, het omgekeerde vaststelt. Er wordt overigens ook vastgesteld dat er sinds de eerste klachten al verschillende bijkomende maatregelen zijn genomen. Anders dan de verzoekende partij stelt kan in de bestreden beslissing ook geen bevestiging gevonden worden voor onaanvaardbare hinder ter hoogte van de woning van de verzoekende partij. Tenslotte kan het feit dat de exploitant niet enkel bereid is, maar ook wordt opgelegd een ernstige investering te doen om de geurhinder te verminderen, bezwaarlijk gelden als bewijs dat er thans ter hoogte van de woning van de verzoekende partij sprake is van onaanvaardbare hinder.

De conclusie van het voorgaande is dat de verzoekende partij niet aantoont dat er thans sprake is van onaanvaardbare hinder ter hoogte van zijn woning en evenmin dat die er zal zijn ten gevolge van de uitvoering van de bestreden beslissing, waarin overigens is voorzien in voorwaarden die beogen om de geurhinder op termijn nog te verminderen.

4. Het door de verzoekende partij aangevoerde “*onmiskkenbaar gezondheidsrisico*”.

4.1

De verzoekende partij stelt dat er schadelijke PAK-emissies zijn door de exploitatie van de betrokken inrichting en verwijst daarvoor naar adviezen en beslissingen van de VMM, de deputatie van de provincie Limburg en de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie. Ze verwijst bovendien naar het advies van GOP-Milieu waaruit zou blijken dat de WGO-grenswaarden worden overschreden, de emissiegrenswaarde voor TOC wordt overschreden en de massastroom voor benzeen en stof wordt overschreden.

4.2

Uit de beslissing van de bevoegde Vlaamse minister van 27 november 2017 met betrekking tot de gevraagde bestuursmaatregel blijkt dat de afdeling Handhaving met betrekking tot de PAK'S onder meer stelde dat teevrij asfalt nauwelijks PAK'S bevat, dat de verwerking van teerhoudend asfalt door de betrokken inrichting is verboden door een opgelegde vergunningsvoorwaarde, dat de klacht van de verzoekende partij over de stockage van teerhoudend asfalt door middel van een PAK-test werd onderzocht op 23 juni 2017 en door een labo op 10 augustus 2017 en dat er geen aanwezigheid is vastgesteld van teerhoudend asfalt. Er wordt bovendien op gewezen dat het bedrijf zelf de nodige garanties via zelfcontrole dient in te bouwen opdat de inkomende asfaltgranulaten steeds voldoen aan vooropgestelde aanvaardingscriteria, dat de een externe instantie hiertoe op regelmatige basis controles op uitvoert en dat de controle door de tussenkomenende partij gebeurt

hetzij op de werven, hetzij op de site door de PAK-marker en in geval van twijfel door een nieuwe PAK-test. Er wordt bovendien vastgesteld dat de controles door Copro voor de maandregisters voor februari tot juni 2017 steeds in orde bleken. In administratief beroep komt de bevoegde Vlaamse minister tot dezelfde conclusie.

In de bestreden beslissing wordt omtrent de schadelijke PAK-emissies het volgende gesteld:

“Overwegende dat in de beroepschriften wordt aangehaald dat er schadelijke PAK-emissies zijn; dat wordt aangehaald dat in het bestreden besluit vermeld wordt dat het recuperatie-asfalt teer of PAK's kan bevatten, waarbij het teergehalte in het te recycleren asfalt sterk kan schommelen en waarbij de methode voor het meten van het teergehalte niet altijd even nauwkeurig is;

Overwegende dat de voorgeschreven methode voor de bepaling van het teergehalte van het recyclageasfalt eigenlijk een PAK-marker is die een indicatie kan geven van de aanwezigheid van teer in het asfalt maar geen exacte hoeveelheden kan bepalen; dat bijgevolg de methode niet als nauwkeurig kan worden benoemd; dat ze algemeen voorgeschreven wordt om te gebruiken door exploitanten omdat ze snel en gemakkelijk is en geen te hoge kosten met zich meebrengt;

Overwegende dat het contradictorisch is met de visie van de Vlaamse Regering aangaande de promotie voor circulaire economie, en in het kader daarvan eveneens met de Green Deal met de bouwsector om een verbod op te leggen om met recyclage asfaltgranulaten te produceren; dat de klachten sinds 2018 dankzij de inspanningen van het bedrijf, dosering van actieve kool en een O-Scent geurmaskeringsinstallatie, reeds met 60% afgenomen zijn; dat de ingekapselde laadstations eveneens hun positieve invloed hebben op een vermindering van de geurhinder; dat het bijgevolg niet aangewezen is dit verbod op productie met recyclagematerialen op te leggen; dat het niet te verantwoorden is dat er alleen met primaire grondstoffen mag worden geproduceerd;

Overwegende dat de volgende bijzondere voorwaarde in het bestreden besluit wordt opgelegd: "In samenwerking met een erkend MER-deskundige in de discipline lucht dienen 3 meetcampagnes te worden uitgevoerd waarbij luchtemissiemetingen uitgevoerd worden op alle sectorale parameters en minstens CO, stof, SO₂, NON, TOC en benzeen, waarbij batches worden gedraaid met diverse percentages recyclageasfalt. Zo kan de invloed van het recyclageasfalt op de diverse rookgasparameters bepaald worden. De werkelijke dagelijkse productie dient steeds te worden weerspiegeld in de uit te voeren emissiemetingen. Indien blijkt dat er relevant verhoogde emissies aanwezig zijn bij hogere percentages recyclageasfalt dient een evaluatie te gebeuren van de huidige maatregelen en dienen bijkomende maatregelen te worden voorgesteld, inclusief timing. Deze studie dient uiterlijk 18 maanden na het definitief verkrijgen van de vergunning ter kennisgeving te worden bezorgd aan de deputatie en het college van burgemeester en schepenen en ter evaluatie aan de afdeling handhaving van het departement omgeving en de afdeling GOP - directie omgevingsprojecten;

dat het aangewezen is om aan deze bijzondere voorwaarde toe te voegen dat er luchtemissiemetingen uitgevoerd moeten worden voor de parameter PAK en dat deze studie eveneens moet bezorgd worden aan de Vlaamse Milieumaatschappij;"

Deze overwegingen dienen samen gelezen te worden met de vaststelling in de bestreden beslissing dat de klachten omtrent geurhinder gestart zijn rond de periode waarin de betrokken inrichting (meer) recuperatieasfalt is beginnen te verwerken.

Uit deze overwegingen blijkt dat, omwille van het feit dat de controle op teerhoudend asfalt door middel van een PAK-marker niet als nauwkeurig wordt beschouwd, een bijkomende voorwaarde opgelegd om drie meetcampagnes uit te voeren.

Er wordt met andere woorden, in antwoord op de beroepsargumenten dat er schadelijke PAK-emissies zijn, een voorwaarde opgelegd dat de tussenkomen partij een studie door middel van metingen dient uitvoeren, die uiterlijk 18 maanden na het definitief verkrijgen van de vergunning ter kennisgeving dient te worden bezorgd aan de deputatie en het college van burgemeester en schepenen en ter evaluatie aan de afdeling handhaving van het departement omgeving en de afdeling GOP - directie omgevingsprojecten. Indien blijkt dat er relevant verhoogde emissies aanwezig zijn bij hogere percentages recyclageasfalt dient een evaluatie te gebeuren van de huidige maatregelen en dienen bijkomende maatregelen te worden voorgesteld, inclusief timing.

De bestreden beslissing vermeldt tevens de emissiemetingen van de betrokken inrichting uitgevoerd door een erkend laboratorium in de discipline lucht in 2017 en 2018 en stelt daaromtrent het volgende:

“

	april 2017 in mg/Nm ³	oktober 2017	oktober 2017	januari 2018	april 2018	EGW bij 17% O ₂ in mg/Nm ³
CO	4,96	6,18	22,5	19,2	28,6	500
Stof	6,16	21,1	13,9	10,9	2,89	20
SO ₂	12,1		-	72,5	2,80	75
NO _x als NO ₂	40,3	28,5	42,1	36,9	37,7	75
TOC	16,1	20,0	18,9	9,29	16,2	100

Overwegende dat hieruit blijkt dat steeds wordt voldaan aan de grenswaarden van artikel 5.30.2.2, §1, van titel II van het VLAREM met uitzondering van stof in oktober 2017; dat, indien conform artikel 4.4.4.2, §5, van titel II van het VLAREM de som van alle systematische en toevallige fouten van de monsterneming en de analyse van 30% van het resultaat van de meting meegenomen wordt, ook voldaan wordt aan de emissiegrenswaarde voor totaal stof;

Overwegende dat eveneens uit de metingen van de afdeling Handhaving uitgevoerd op 25 mei 2018 blijkt dat voor stof voldaan werd aan de emissiegrenswaarde van 20 mg/Nm³ bij een massastroom van meer dan 200 g/u (bij droog gas en 17% zuurstof een emissie van 10,7 mg/Nm³); dat conform artikel 4.4.4.1, §1, van titel II van het VLAREM vanaf 0,5 kg/u (massastroom 781,2 g/u) maandelijks moet gemeten worden, wat momenteel niet gebeurt; dat deze meetverplichting moet worden nageleefd;

Overwegende dat uit metingen van de afdeling Handhaving, uitgevoerd op 25 mei 2018 door een erkend laboratorium in de discipline lucht, blijkt dat de emissiegrenswaarde van 100 mg/Nm³ voor TOC bij 17% zuurstof overschreden werd tijdens de productie van recuperatieasfalt (158 mg/Nm³); dat de emissiegrenswaarde voor benzeen conform bijlage 4.4.2 van titel II van het VLAREM 5 mg/Nm³ is terwijl een emissiemeting bij droog gas en 17% zuurstof 6,46 mg/Nm³ aangaf; dat alleen als de 30%-marge mee in rekening wordt genomen, voldaan wordt aan de emissiegrenswaarde voor benzeen; dat conform bijlage 4.4.3 van titel II van het VLAREM, gezien de massastroom van benzeen meer is dan 25 g benzeen/u (massastroom 485,28 g benzeen/u), bovendien maandelijks benzeen moet gemeten worden, wat momenteel evenwel niet gebeurt; dat deze meetverplichting moet worden nageleefd;

Overwegende dat, vermits bij hogere percentages aan recuperatieasfalt hogere emissiewaarden verwacht worden en rekening houdend met de overschrijdingen bij hogere percentages aan recuperatieasfalt die door de afdeling Handhaving reeds zijn vastgesteld, door de afdeling GOP (Milieu) in eerste aanleg werd voorgesteld om enkele meetcampagnes uit te voeren, waarbij de sectorale parameters worden opgevolgd bij verschillende percentages recyclageasfalt; dat dit verschil uit de bezorgde metingen niet opgemaakt kan worden; dat daarom in het bestreden besluit een bijzondere voorwaarde werd opgelegd;”

Uit deze cijfers van recente metingen en de bijhorende overwegingen, die door de verzoekende partij onbesproken worden gelaten, kan niet afgeleid worden dat er voor de verzoekende partijsprake is van een onmiskenbaar gezondheidsrisico. De verzoekende partij maakt dit in elk geval niet aannemelijk.

5.

De conclusie van de voorgaande bespreking is dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er over de wettigheid van de bestreden beslissing bij hoogdringendheid uitspraak moet worden gedaan, laat staan bij uiterste hoogdringendheid. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.
2. De Raad legt de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bepaald op 100 euro, ten laste van de verzoekende partij.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 19 april 2019 door de tiende kamer.

De griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Jonathan VERSLUYS

Nathalie DE CLERCQ